

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 6 de desembre de 2023

Catequesi. La passió per l'evangelització: el zel apostòlic del creient.

29. L'anunci és l'Esperit Sant

Benvolguts germans i germanes!

A les catequesis passades hem vist que l'anunci de l'Evangelí és alegria, és per a tots i va adreçat a l'actualitat. Descobrim ara una darrera característica essencial: cal que l'anunci s'esdevingui en l'Esperit Sant. De fet, per a "comunicar Déu" no és suficient l'alegre credibilitat del testimoniatge, la universalitat de l'anunci i l'actualitat del missatge. Sense l'Esperit Sant qualsevol zel és va i falsament apostòlic: seria només nostre i no portaria fruit.

A l'*Evangelii gaudium* vaig recordar que «Jesús és el primer evangelitzador i el més gran»; que «en qualsevol forma d'evangelització la primacia és sempre de Déu», el qual «va voler cridar-nos a col·laborar amb Ell i impulsar-nos amb la força del seu Esperit» (n. 12). Aquesta és la primacia de l'Esperit Sant! Per això el Senyor compara el dinamisme del Regne de Déu a un home que «sembrava la llavor a la terra: tant si dorm com si està despert, de nit i de dia, la llavor germina i creix, sense que ell sàpiga com» (Mc 4,26-27). L'Esperit és el protagonista, precedeix sempre els missioners i fa sortir els fruits. Aquesta consciència ens consola molt! I ens ajuda a especificar-ne una altra, igualment decisiva: és a dir, que en el seu zel apostòlic l'Església no s'anuncia a ella mateixa, sinó que anuncia una gràcia, un do, i l'Esperit Sant és precisament el do de Déu, com va dir Jesús a la dona samaritana (cf. Jn 4,10).

Però la primacia de l'Esperit no ha d'induir-nos a la indolència. La confiança no justifica la retirada. La vitalitat de la llavor que creix per ella mateixa no autoritza els pagesos a l'abandonament del camp. Jesús, en fer les darreres recomanacions abans de pujar al cel, va dir: «Rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra» (Ac 1,8). El Senyor no ens ha deixat quaderns de teologia o un manual de pastoral per a aplicar, sinó l'Esperit Sant, que suscita la missió. I l'audàcia valenta que l'Esperit Sant infon ens porta a imitar-ne l'estil, que sempre té dues característiques: la creativitat i la senzillesa.

Creativitat, per a anunciar Jesús amb alegria, a tots i en l'avui. En aquesta nostra època, que no ajuda a tenir una mirada religiosa sobre la vida i en la qual l'anunci s'ha convertit en diversos llocs més difícil, cansat, aparentment infructuós, pot néixer la temptació de desistir del servei pastoral. Potser ens refugiem en zones de seguretat, com la repetició habitual de coses que es fan sempre, o en les temptadores crides d'una espiritualitat intimista, o fins i tot en un sentiment mal comprès de la centralitat de la litúrgia. Són temptacions que es disfressen de fidelitat a la tradició, però sovint, més que respostes a l'Esperit, són reaccions a les insatisfaccions personals. Però la creativitat pastoral, el fet de ser audaç en l'Esperit, ardents del seu foc missioner, és prova de fidelitat a ell. Per això he escrit que «Jesucrist també pot trencar els esquemes avorrits en els quals pretenem tancar-lo i ens sorprèn amb la seva constant creativitat divina». «Cada vegada que intentem tornar a la font i recuperar la frescor original de l'Evangelí, surten nous camins,

mètodes creatius, altres formes d'expressió, signes més eloqüents, paraules carregades de significat renovat per al món actual» (*Evangelii gaudium*, 11).

Creativitat, per tant; i després senzillesa, precisament perquè l'Esperit ens porta a la font, al "primer anunci". De fet, és «el foc de l'Esperit, que [...] ens fa creure en Jesucrist, que amb la seva mort i resurrecció ens revela i ens comunica la misericòrdia infinita del Pare» (*ibid.*, 164). Aquest és el primer anunci, que «ha d'ocupar el centre de l'activitat evangelitzadora i de qualsevol intent de renovació eclesial»; per a repetir: «Jesucrist t'estima, et va donar la seva vida per a salvar-te, i ara està viu al teu costat cada dia, per a il·luminar-te, per a enfortir-te, per a alliberar-te» (*ibid.*).

Germans i germanes, deixem-nos captivar per l'Esperit Sant i invoquem-lo cada dia: que ell sigui el principi del nostre ser i del nostre obrar; que sigui l'inici de qualsevol activitat, encuentre, reunió i anunci. Ell vivifica i rejoyeneix l'Església: amb ell no hem de témer, perquè ell, que és l'harmonia, manté sempre creativitat i senzillesa juntes, suscita la comunió i envia en missió, obre a la diversitat i recondueix a la unitat. Ell és la nostra força, l'alè del nostre anunci, la font del zel apostòlic. Veniu, Esperit Sant!